Ч. 111. Второк 20 мая (2 червня) 1903. Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій години по полудни.

Редакция і Адмiнiстрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Трамвай а републиканьство у Відни. — Відносини в Хорватиї. — З Балкану. Нова борба Турків з Македонцями).

Бурмістр міста Відня подав оногди на засїданю ради громадскої до відомости, що змінив реґулямін для служби трамваєвої та пояснив, що зміна та має на цїли зробити конець переворотним змаганям; кождий з персоналу мусить длятого підписати деклярацию на вірність Є. Вел. Цїсареви, а дальше, що буде добрим Австрияком та що не належить до партиї, котра признає ся до републиканьских засад. В противнім случаю кождий, хто би того не зробив, буде відправлений зі служби.

В Хорватиї все ще не втихомирило ся. На нинї сподівають ся там великих демонстраций. З Ріки (Фіюме) доносять іменно, що понедїлок Зелених сьвят після латиньского обряда має стати критичним. В день 9 мая мало було настати повстанє в цїлій Хорватиї, але єго відложено на нинї. Покаже ся, що то буде і чи банови удасть ся силою здержати весь ворожий рух против себе; що він о то старає ся, доказом великі маси войска, які вислано до Хорватиї. Тай в Дальматиї заносить ся також на великі демонстрациї, по найбільший части мають бути скликані збори, на котрих присутні мають присьвятити посмертну згадку всїм погибшим підчас демонстраций. Все войско, полїция і жандармерия одержали приказ, щоби на нинїшний день були готові до дїла. Офіцири всего войска розміщеного в Хорватиї одержали тайний окружник, в котрім дано їм точне поученє, як мають в кождім случаю поступати супротив появляючих ся демонстрантів. Характеристичні суть слїдуючі вісти для руху в Хорватиї: Із Загребу доносять, що случайно відкрито, в який спосіб ширено фальшиві вісти поза границями краю. Показало ся іменно, що вісти о тім, мов би то в Хорватиї убито і повішено богато людий, вийшли від людий найманих угорским правительством а не від журналїстів, а то длятого, щоби опісля можна заперечити не лиш сї, але й всякі инші, хоч би й правдиві вісти яко неправдиві. З Ріки знов доносять: У понедїлковім виданю „Нов. Ліст-ів“ оголосили многі жителї місцевости Гробнік, що тамошним школярям і школяркам плачено по пять до десять крейцарів за то, щоби они зрадили, хто з їх свояків брав участь в демонстрациях.

Порта повідомила нотами амбасадорів австро-угорского і российского о переведених реформах в трох вілаєтах. Доси іменовано 722 мусулманьских жандармів і 121 полїциянів.

Із Солуня доносять під датою 30 мая: Вчера прийшло знову до завзятої борби межи Турками а Болгарами коло місцевости Кліс в Ірлатбалкані в окрузї Джума. Турки побили ватагу Стоянова. По сторонї Болгар було 4 убитих і богато ранених, котрих они всїх забрали зі собою. Слїди крови вказували дорогу, куди Болгари втїкали і дали Туркам можність гонити за ними. — В Лярисcї арештовано 21 Болгар, у котрих знайдено велику масу динаміту. Грецкі власти вислїдили, що тоті люди стояли в звязи з динамітардами в Солуни. Грецка полїция відставила їх на корабель „Марія“, що плив до Смирни; тут віддано їх властям турецким, а ті відставили їх до Солуня, де їх тепер будуть судити.

З Бразилиї.

(Культурна праця оо. Василиян.)

П. Ян Лех, учитель польскої школи в Прудентополїс, помістив допись в курітибскій „Gazet-і polsk-iй w Brazylii“, яку з огляду на єї зміст подаємо тут в перекладї.

Рік минув — пише п. Лех — як тутешні відносини були напружені. Більша часть Бразилийців виступала ворожо против поселенців а головно против духовеньства, а вершком сеї ворожнечі був дикий напад Бразилийців підчас представленя, урядженого на дохід будови церкви. Розуміє ся, що та цїла ворожнеча не мала основи, а початок єї припадає на час, коли руске духовеньство почало орґанізувати Русинів. Тому велику працю, яка вимагала сильної волї, мав ново прибувший ігумен оо. Василиян. З одної сторони висше наведені напружені відносини, з другої будова величезної церкви, тисячні видатки, які покриває ся май-

8)

РУСЯВЕ ВОЛОСЄ.

(*З англійского* — **А. Серджента.**)

(Дальше).

— Я за всї ті лїта була так осторожна — жалувала ся панї Гельмонт. — Твому стрийкови я нїколи не спротивила ся нї словом нї дїлом, бо знала, що завдячую єму житє. Нїхто не може про мене сказати, що я була невдячна. А тепер та дївчина нищить всї мої наміри — хоч знає так само як я, що завдячує єму — і не хоче віддати ся за тебе. Ох, як же то погано з єї сторони, як погано, менї аж серце крає ся!

Она притиснула хустину до очий і заридала, між тим як Юрий встав, приступив до вікна і зморщивши чоло, дивив ся на парк. Що собі Дияна гадала? Длячого так незручно повела ту справу? Не могло бути инакше, він не міг довше мовчати — мусів за неї вступити ся і признати, що остаточно він єї нїколи не питав, чи она схоче вийти за него. З тими словами на устах знов обернув ся до тїтки і побачив в комнатї — Дияну.

Она вийшла дуже тихо до комнати і поглянула на матір. Єї лице було трохи блїде, а уста кілька разів задрожали, але виглядала цїлком спокійно. Підійшла до панї Гельмонтової і положила руку на плечі матери, що від плачу дрожали. Біднїй женщинї вирвало ся при тім дотику кілька ледве чутних слів.

— Невдячна, самолюбна, недобра!

— Нї, дорога мамо, такою я не є — відповіла Дияна дуже лагідно — я вибрала для себе що иншого і менї здасть ся, що буду з тим щаслива. Не хочу віддавати ся за Юрия і не гадаю, аби ти чи стрий Генрих гнївали ся за те на мене. Нинї по полудни я заручила ся з ґрафом Гексемом.

6.

Між тим як Юрий переживав ті дивні подїї хорошого маєвого дня в домі свого стрия Вінфорда, шила одна дївчина, о котрій він частїйше думав як говорив, з горячковою пильностию в малій комнатцї якогось старого, понурого дому при однїй вузкій льондоньскій улицї.

Краса Джессі Армстронґ набрала в послїдних тиждних нової закраски. Милий вигляд єї уст і очий виступав тепер більше як перед тим. Слабі румянцї появили ся на єї нїжних лицях, що стали мякші і округлїйші. Єї волосє не було вже нечесане і зле скручене в один вузол, але красно уложене, більше по артистичному, а єї одїж хоч все ще з грубої материї і зле ушита, була все таки красша і чистїйша як перше. Джессі змінила ся в свою користь, а молодїж в Бальдвін Куртї і Міль Стріт скоро то оцїнила. Єї вже не називали „червоною“, від коли найшов єго пан, котрий любував ся єї волосєм і платив за те, аби єго малювати, чим стара Флінт в немногих своїх тверезих хвилях звичайно хвалила ся — одним словом Джессі піднесла ся в цїнї. На дочки і внучки з русявим волосєм глядїли тепер користелюбні своячки з надією, бо коли Джессине волосє приносило гроші, то чому не могло би так само приносити користь волосє инших людий? Деякі матери були навіть такі сьмілі, що відвідували Оствальда в єго робітни та давали єму свої дїти за моделї, але там стрінулись они з таким холодним принятєм, що вскорі відійшла їм охота навіщувати маляря з своїми предложенями.

Нова дїяльність Джессина спонукала єї оглянути ся за иншим родом щоденного заняття. Доси вдоволялась она тим, що ходила за бабкою улицями туди й сюди, носила чорний кіш з дешевими цьвітами з одного кінця улицї на другий, продавала прохожим китиці і уважала на цьвіти, між тим як стара в якім поблизькім шинку покріпляла ся. Она вставала також рано о четвертій годині і ішла далеко аж до Ковент Ґарден, аби там накупити на торзї щоденний запас цьвітів і на нїй лежав також досить неприємний обовязок, поважану паню Сару Флінт о одинайцятій годинї вечером при єї більшім або меншім похмілю відводити з шинку до дому. Тому то не було дивоти, що Джессине лице було звичайно вузке

же з самих рейсових (сотикових) складок, по трете кинене між Русинів чорне зерно незгоди звістним псевдо делегатом Петрицким, все те спадало на голову прибувшого ігумена о. Хмилевского. Однак о. ігумен поборов всї перепони, не зразив ся нічим і довів до сего, що найбільші єго вороги висказують ся з повним признанєм як що-до єго проповіданя про суспільну згоду ріжних наций, так і що-до заохоти до придержуваня ся свого.

Він самий веде будову церкви, котра з верха є вже майже покінчена. Висока на 33 метри, довга 36 м., широка 23 м. домінує ся церква понад цїлим Прудентополїс. Є се одинока така висока будівля деревляна в цїлій Паранї. Єї внутрішні вязаня є вершком майстерскої штуки. По всїх кольонїях, а є їх ту 45 лїній, отворено заходом о. ігумена школи, в яких найпроворнїйші кольонїсти учать читати, писати і трохи числити.

Протягом двох тижднїв о. ігумен звидів тї всї лїнії. Звичайну школу отворив о. Хмилевский в Прудентополїс, до якої ходить 50 дїтий, спровадив учителя п. В. Квасиньского і помагає єму материяльно.

О. Хмилевский наміряє висилати ті дїти, коли трохи підучуть ся, на учителів до прочих кольоній. Прудентополїс єсть тепер осередком житя параньських Русинів. Завдяки доброму проводови зосередотучує ся і кипить тут народне житє Русинів, котрі стремлять до морального і просьвітного осьвідомленя. Звідси від часу до часу виїздять сьвященики - Василияни на далекі оселї, аби заспокоювати релїгійні потреби своїх забутих братів.

Згадаю тут ще — кінчить п. Лех — що мимо перепон задля розкиненя парохіян по широкім і далекім просторі, о. ігумен з таким жаром посьвячує ся веденю порученяя єго опіцї вірних, що між ними цвите побожність і релїгійність, а обичаї суть взірцеві.

Новинки.

Львів дня 1 го червня 1903.

— **Нова сторожа пожарна „Сокіл“ в Мшанї.** Дня 24-го мая с. р. відбули ся в Мшанї перші загальні збори сторожі пожарної „Сокіл“. Зборам проводив парох о. Січиньский. Відпоручників „Сокола“ прибуло чотирох. Відпоручник Д. Кучика в довшій бесїдї виказав потребу орґанїзаций взагалї, вказав на їх хосенність, покликуючись на культурні народи, вичислив материяльні і національні користи з наших товариств і представив в специяльности користь зі сторожий огневих. Другий відпоручник д. Сияк пояснив статут і реґулямін сторожі, поучив. як належить вести таку сторожу і подав вказівки що-до дальшого поступованя. Обом бесїдникам нарід пильно прислухував ся. Відтак наступив вибір старшини, почім начальник громади вніс, щоби Впов. д-ра Стеф. Федака за дар 80 К, які жертвував на цїли сторожі, іменовано членом основателем; зборі внесене приняли. На тім збори покінчились. По зборах промовив до зібраних ще п. Цегельский зі Львова, теплими словами, заохочуючи селян до просьвіти і до ревної працї. Завдяки сильним заходам і ревнії працї о. Січиньского над добром і просьвітою народу, Мшана належить до перших місцевостий в Галичинї, де є всї можливі сільскі орґанїзациї і дуже красно розвивають ся.

— **Руский театр** заповідає в Підволочисках ще отсї вистави: второк дня 2 червня „Пісні в лицях“, водевіль в 3 діях Кропивницкого; — четвер дня 4 червня „Кара совісти“, конкурсова драма в 5 діях Цеглиньского; — субота 6 червня „Пташник з Тироля“, оперетка в 3 діях Целера; неділя 7 червня „Ой не ходи Грицю та на вечерниці“, драма зі сьпівами в 5 діях Старицкого-Олександрова; — второк 9 червня „Власть тьми“, в 5 діях а 6 відслонах Л. гр. Толстого; — середа 10 червня на дохід місцевої сторожи огневої „Перехитрили“ комедия зі сьпівами в 3 діях Кропивницкого; субота 13 червня передпослїдне представленє „Дзвони з Корневіль“, оперета в 4 діях Плянкета; — неділя 14 червня послїдне представленє „Відьма“, феірия в 5 діях Яновскої-Лисенка.

— **З Коломиї** доносять: Дня 23-го мая с. р. відбули ся загальні збори товариства „Коломийский Боян“. В склад нового видїлу входять пп.: Михайло Рибачек, голова; Олекса Печерский, містоголова: Лев Дольницкий, діріґент; Ст. Кульчицка, діріґентка; Зено Винницкий, касиєр; Іван Михалевский, секретар; Ольга Глушкевичівна, заст. вид. Загальні збори іменували одноголосно о. Теодозия Курпяка, довголїтного і невтомимого діріґента „Бояна“, котрого з Коломиї перенесено до Товстого, почетним членом.

— **Реформа умундурованя при австрийскім войску.** Мінїстерство війни ухвалило такі зміни в умундурованю: В пільній артилєриї ті відділи, котрі не сповняють служби на кони, одержують довгі пантальони і черевики замість дотеперішних високих чобіт. Вояки технїчної артилєриї (Zeugs-artillerie) одержують замість дотеперішних чорних шапки синї. Офіцири піхоти одержать поза службою чорні пантальони з випустками, такі самі, які носять доси офіцири від артилєриї та кавалєриї. Дальше позволено офіцирам від піхоти і стрільцїв уживати в часї маршів камашів і шнурованої обуви. Вкінци войскові інтенданти і урядники войскової ветеринариї одержать шпади в металевих похвах, замість дотеперішних шкіряних.

— **Нові поклади золота.** Доси продуктами Тунетанїї були крім соли, салїтра, олово і живе срібло. Тепер показало ся, що в околици Кайруану і Сіді-бон-Саід находять ся обильні поклади золота, а в побережу Сузи і Бізерти велика скількість золотого піску. Скількість золота в рудах і піску єсть дуже значна і переходить надії інжинїрів, котрі зачали там шукати золота. В цїли вибобуваня золота завязало ся вже товариство анґлїйске з капіталом 6 мілїонів франків.

— **Осторога перед обманцем.** З Лиманови доносять: Від 4 тижднїв волочить ся в лиманівскім повітї по селах незвичайний обманець. В кождім селї подає инше місце свого замешканя і каже, що вертає з Америки. Обманець той обманює переважно жінки тих селян, котрі перебувають в Америцї. Довідує ся він в селї о іменах і назвищах селян перебуваючих в Америцї і їх жінок лишених в селї, до котрих удає ся, представляючи їм, що приїхав з Америки і має порученє від їх мужів взяти їх там з собою. Легковірні селянки, котрі мали грошї на кошта подорожи, віддавали їх обманцеви. Богато таких обманьств поповнив той мантїй, як доси відомо, в пяти громадах. Жандармерия пошукує того небезпечного мантїя.

— **Несподївані наслїдки занадто реалїстичної гри.** Заграничні ґазети подають таку вість з Єлисаветграду. В тім місті давала сими днями театральні вистави українська трупа Воляньского. Між иншими виставлено драму Старицкого „Талант“. В четвертім акті мають грати „театр в театрі“. Часть акторів має при тім іти помежи публику в льожі на партер і ґалерії і давати звідтам ознаки свого невдоволеня, героїня має по тім млїти і куртина спадати. Отже коли актори пішли межи публику і зачали там свистати, урядник поліцийний, котрого вислано для удержаня „порядку і спокою“ в театрі, не розуміючи, о що розходить с-, взяв свистаче акторів не за гру але за „непорядок і неспокій“, вибіг на ґалерию, звідки

і блїде, що під очима появляли ся темні пятна; вид утоми на устах і взагалї помарніле лице вказували явно на голод і винищенє.

Але від коли Джессі бувала в Оствальдовій робітни, то всьо значно змінило ся.

Він деколи випитував єї про єї спосіб житя і спершу лякав ся, а відтак обурив ся, коли дізнав ся, яке она житє вела. Він рішучо обставав при тім, аби она не вставала так рано і не ходила більше до Ковент Ґарден та щоби не волочила ся по мокрих улицях за бабкою, а коли она просто сказала, що бабка била би, колиб она того не робила, він був би найрадше прокляв стару бабу; але що то средство нїчого не помогло би, вигадав він иншии вихід. Відвідав одного разу паню Флїнт і представив їй, що коли Джессі буде так рано вставати і ходити в дощ і непогоду, перестудить ся і дістане червоний ніс, або стане ще більше блїда і помарніє, а він тодї не буде міг єї малювати і огляне ся за якою иншою дївчиною. Стара дуже налякала ся тої можливости, бо „послуги“ Джессині приносили досить гроша, тому й заявила Оствальдови плачливим голосом, що она радо обійшлась би без Джессиної помочи, колиб лише він єї винагородив за те. Внаслїдок того зроблено умову. Панї Флїнт мала собі когось наймити до помочи, що мав би для неї купувати в Ковент Ґарденї цьвіти, а за те мала діставати від Оствальда що тиждня по пів фунта, як довго він єї буде потребувати до образа — а в души почав Оствальд вірити, що він потребує Джессі не лише до своїх образів — він хотів єї раз на все цїлком для себе взяти.

По якімсь часї — коли она одного дня з обезсиленя зімлїла — постарав ся він, аби на неї ждав добрий обід, коли до него прийде. Часом приладжувала єго панї Фоґ і тодї Джессі з боязливої соромливости ледве могла їсти, а часом брав він єї з собою до каварні або якої гостинницї і велів їй вибирати собі, що хотїла. Кілька таких обідів мало вже вплив на Джессин вигляд. Легкі румянцї, що почали появляти ся на єї лицях, малу ямку, що недавно показала ся на лївій сторонї лиця, повитав Юрий з неудаваною радостию. Єму нїколи не спрâкрило ся глядїти на неї. В кождім єї погляді, в цїлій появі і способі поведеня лежала принада, що єго притягала; він нїколи не переставав дивувати ся, в який спосіб завіяло ту ніжну цьвітку на сьмітник, де він єї найшов. Єї матір була дочкою панї Флїнт, єї отець — ніхто не знав єї вітця, але говорено загально, що то був „учений пан“. Може она унаслїдила по нїм своє біле тїло, довгі делїкатні пальцї і з природи приличне поведенє. Юрий роздумував над тим, що ті прикмети люди звичайно унаслїджують.

Він утїшив ся, коли почув, що она почала шити, замість продавати цьвіти, бо він не роздумував над тим, що безнастанне шитє день в день для Джессиної молодости і краси о много шкідливійше як єї первістне занятє. Як мужчина, він не думав о тім, що ручна робота розстроює нерви і що дївчина, привикла до свобідного житя на вільнім воздусї, з прикростию відчує утрату єго. Він уважав собі ручну роботу лише як гафтоване, вишиванє і волосє було би єму стало на голові, коли був знав, що Джессі за 10 пенсів денно шиє мішки або мужескі сорочки з грубого полотна і спіднички.

Для неї була велика приємність, коли могла прийти до єго робітнї. Він велїв єї все якось хорошо прибрати, а все инакше. Брав до помочи паню Фоґ, аби вигадувати для неї одяги. Рисував єї в кождім одязї, в кождій поставі, яку міг вигадати. В найдорожших одежах з тяжкого шовку і аксамиту — часом визичених або лиш легко зшитих панею Фоґ — переживала Джессі найщасливійші свої години і при кінци кождого засїданя розбирала зі смутком хорошу одїж та вертала домів в своїй грубій і зле ушитій бархатній сукни.

Так однако не могло довго тревати. Розвага і розум не опускали Юрия Оствальда досить довго, але вкінци він забув ся і одного гарного, теплого весняного дня стратив він голову, як то пізнїйше називав.

Образ до академії штук він віддав і заявив, що хоче ще намалювати єї як Теннїзона „Дївчину з Астоляту.“ Велів їй убрати одяг, який панї Фоґ з гнївним ворконтанєм для неї приладила. Але панї Фоґ не було при тім. Нежит задержав єї дома, але нї Джессі нї Юрий не жалували надто єї неприсутности.

Артист, як здавало ся, був нинїшного дня неспосібний до робота. Жалував ся кілька разів на сьвітло, хоч можна було бачити, що оно цїлком було звичайне, бо небо не вкрила нї одна хмарка.

Він кілька разів змінював щось в поставі Джессі і почав відтак рисувати, задержав ся знов, почав на ново, аж навіть Джессі трохи здивувала ся, що могло би бути в непорядку.

Але она не показувала свого здивованя. Стояла непорушно на місци, на котрім він єї поставив, з волосєм спадаючим аж до колїн і зложеними руками; довга, біла, декуди золотом перетикана одїж спадала рівними складами, що могли би одушевити око різьбара. Оствальд відвернув ся і поглянув на неї; єго лице було дуже блїде.

найголоснійші ішли свисти і крики, вхопив там одного актора і зараз его арештував. Актори і публика пояснили комісареви, що то лиш гра, але ему то не могло поміститн ся в голові і він сказав: „На поліциї вже то розберуть, що то було“. Аж тепер настав правдивий „непорядок і неспокій“, бо публика виступила в обороні арештованого актора і домагала ся докінченя вистави. Не помогло нічого. Волянський мусів поїхати на поліцию і аж коли там відчитав дотичні місця з драми і виказав, що той свист належить до гри, актора пущено на волю і представлене могло бути докінчене. Велика часть публики, заінтересована самою драмою а опісля ще більше траґедиєю арештованого актора, пересиділа ся до 3 години в ночи в театрі, о котрій порі представлене скінчило ся.

— **Пригадка.** Час замовляти книжки на премії! Канцелярия Тов. педаґоґічного пригадує в тій справі всім Радам шкільним місцевим, сьвященикам і учителям, що при безпосередних замовленях на квоту 10 кор. дає 10% опусту, просить однак, щоби замовляти вчасно т. є. в першій половині червня і то на адресу: Ольга Барвіньска ул. Собіщини ч. 5. За точність в пізнійших замовленях канцелярия не відповідає, бо тогді годі все на час опакувати і вислати Книжки висилаєсь лишень за готівку або за посліплатою. На фрахт і почтову посилку просить ся при грошевих посилках долучати, бо канцелярия не в силі порта оплачувати. Крім поданих в нім книжок вийшли: ч. 104 Повісти Ярошиньскої, ціна 24 с., оправна 40 с.; ч. 105 Мами. Нарис Віри Лебедової, ціна 20 с.; ч. 106 Ів. Франка: Абуказемові капці, ціна 60 сот., оправна 90 с.; ч. 107 Др. Пачовский: Народні думи II. часть 55 с., оправна 85 с.; О. Глодзіньский: Огород шкільний, ціна 50 сот.

Надіслане.

Рідка случайність! Практично-методичний курс науки язика анґлійского, висилає письменно в тиждневих лекциях з виговором, за нагородою 2 К місячно. Vickers-Янковский, учитель з Голини коло Калуша, почта в місци.

Рух поїздів зелїзничих
важний від 1 мая 1903 після середно-європ. часу.

Зі Львова

посп.	особ.	
відходить		
		День
	6·22	До Станиславова, Підвисокого, Потутор
	6·45	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск з Підзамча
8·25		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·35	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·05	„ Лавочного. Калуша, Борислава
	9·15	„ Янова
	9·25	„ *) Самбора, Хирова
	9·40	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·35	„ Черновець, Делятина, Потутор
	10·40	„ Тернополя, Потутор
	1·14	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
1·50		„ Підволочиск з гол. двірця
2·04		„ „ з Підзамча, Гусятина
	2·10	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе, Калуша
2·50		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	3·25	„ Ряшева, Любачева
	3·30	„ Брухович від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$
	3·40	„ *) Самбора, Хирова
		Ніч
12·45	4·10	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Букарешту, Чорткова
	5 50	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$
	6·05	„ Станиславова, Жидачева
	6·15	„ Кракова, Відня, Берна, Хирова а Орлова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	6·30	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в будні дни
	6 40	„ Лавочного, Мункача, Хирова, Калуша
	7·10	„ Сокаля, Рави рускої
	8·14	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	9·20	„ Підволочиск з Підзамча, Бродів
	7·20	„ Перемишля від $^{1}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$, Хирова
	9·55	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	10 42	„ Іцкан, Чорткова, Залїщик, Делятина
	10 55	„ Кракова, Відня, Івонича
	11· —	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·24	„ „ з Підз., Грималова, Залїщик

До Львова

посп.	особ.	
приходить		
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$
	7·35	„ *) Самбора, Хирова
	7·40	„ Янова на гол. дворець
	7·45	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·35	„ Підволочиск на Підзамче
	7·55	„ „ „ гол. дворець
8·10		„ Станиславова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·55	„ Кракова, Відня, Орлова
	10·55	„ Ярослава, Любачева
	11·15	„ Станиславова, Потутор
	1·25	„ Янова на гол. дворець
1·30		„ Кракова, Відня
1·40		„ Іцкан, Станиславова, Чорткова, Залїщик
2·15		„ Підволочиск на Підзамче, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·30		„ Підволочиск на гол. дворець, Гусятина
	5 06	„ „ „ Підзамче
	5·30	„ „ „ гол. дворець
	5·55	„ Сокаля, Белзця, Любачева
	5·50	„ Кракова
	5·40	„ Черновець, Жидачева
	3·14	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
		Ніч
	8·04	З Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	10·—	„ *) Самбора, Сянока
12·20		„ Черновець, Залїщик, Делятина
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·09	„ Тернополя, Грималова на Підзамче
	3·30	„ Тернополя, Грималова на гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	10·07	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	9·12	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	8·25	„ Брухович від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дні
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Сянока
	9·25	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Чорткова, Гусятина
	10·02	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець на Підз.
	10·40	„ Лавочного, Калуша, Борислава
	11·50	„ *) Любіня вел. $^{15}/_{5}$—$^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята

*) Важний з днем отвореня шляху Львів-Самбір.

ЗАМІТКА. Пора нічна від 6 г. вечером до 5 г. 59 м. рано. Час середно-європейский від львівского о 36 мін В місті видають білети їзди: Аґенция Ст Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформаційне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

— Мушу ще поправити положенє ваших рук — сказав нараз.

Відкинув кисть і підійшов до підвисшеня, на котрім она стояла.

Она дала ему кілька хвиль пересувати своїми руками, не причуваючи нічого незвичайного, відтак почала замічати, що его руки дрожать і що він замість стоячи, клячить перед нею. Неясне чувство боязливої соромливости спонукали її взяти свої пальці. Але в найблизшій хвили вхопив він їх і почав пристрастно цїлувати, відтак обіймив її руками і поглянув до неї до гори, а его очи виразно говорили, що він чув.

— Ти знаєш, що я тебе люблю — шепнув.

Джессі глядїла на него не відповідаючи. В її лици проявила ся дрож і она почервоніла.

— А ти любиш мене? — спитав він. Она не хотїла відповідати; старала ся лиш увільнитись. Він опустив руки.

— Чи я помилив ся? — спитав. — Чи ти нічого собі з мене не робиш, Джессі? Ах, люба моя, ти мусиш мене любити, мусиш хоч трохи! Скажи менї, що ти мене трохи любиш!

— Ах, я не знаю! — шепнула заклопотана.

— А схочеш спробовати, любко?

— Ах, ви чей не думаєте так справді — сказала тихим шептом, що укрив всї недостачі її вимови — він часто бажав, аби она все шептала. — Що така бідна дівчина як я значить для вас?

— Але коли дівчина така пречудна як ти.

— Мене тїшить, що я вам подобаю ся — сказала по довшім мовчаню — але колиб ви мене бачили в моїм щоденнїм, біднїм одїню, тоді я не була би хороша і не подобалась би вам так як тепер.

— Дивна дївчина! А чи я не бачив тебе вже в твоїм щоденнїм одїню і чи ти менї не подобала ся? Джессі, Джессі, не будь несправедлива. Я був би не гадав, що ти можеш бути така недобра?

— Я не хотїла бути недобра — відповіла Джессі.

— То положи менї руки на плечі — так — і тепер скажи: Юрий Оствальд, люблю тебе так, як ти мене любиш. Добре, люба?

Она хвильку вагувала ся, відтак вчинила ему волю. „Юрий Оствальд, я люблю тебе так — як ти мене любиш“ — повторила за ним, але відтак додала скоро і з незвичайною у неї пристрастию: Лише сто тисяч раз більше.

Юрий був тим одушевлений.

І так они заручили ся.

Юрий поводив ся ніжно і з розвагою. Навіть в першім ошоломленю любови не відзивав ся до неї з меншою почестию ніж до якої княгинї, що обіцяв ему свою руку. Або, аби простїйше сказати, поводив ся супротив неї так, немов би она була Дияною Ґельмонт. А Джесси подобало ся то поведенє; она так скоро привикла до того, як качка до води. Не мала в собі нічого неблагородного, простого і Юрий сто раз то собі повтаряв; була в души лагідна і благородна і лиш убога одіж сьвідчила о її походженю. Треба було лиш трохи науки, треба вказівок, а она могла би обертати ся у всїх товариских кругах. То він говорив, того надїяв ся — але в души все таки не вірив.

(Дальше буде).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

На всякий десяток кос даю одну косу і камень безплатно, то есть даром.

Довгота в центиметрах	65	70	75	80	85	90	95	100
за одну штуку з каменем Кор.	2·10	2·20	2·30	2·40	2·50	2·60	2·65	2·70
на 5-клгр. посилку іде штук	16	15	14	13	13	13	12	12

Карпатскі срібно-сталеві коси мають товке як папірок, легке як перо полотно, котре тне як бритва найтвердшу (псянку), то есть гірску траву і збіже; що тілько попаде під неї, перетинае за одним замахом; на стопу тілько незначно зуживають ся і мозольну роботу хлїбороба на половину лекшу роблять. Приятна, легка робота на поли справляе радість всякому хлїборобови, тому всякий косить тілько карпатскими срібно-сталевими косами.

Серпи озубрені з анґлїйскої сталї дуже добре жнуть збіже і легко перетинають, так, що не чути в руках. Поручаю Вам, милі Сестри, хто замовить 20 штук серпів, дістане 2 даром.

Цїна за одну штуку 30 кр., то е 60 сот.

На всяке замовлене треба прислати 2 корон задатку, без задатку не висилаесь нікому. На жадане цїнники даром і оплачено, просить запамятати нашу адресу. З почтенем.

Александер Копач,
Струтин вижний, п. п. Долина коло Стрия.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНІСТЕР“

стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою у Львові

ПОЗИЧКИ удїляе своїм членам на $5\frac{1}{2}\%$ і 1% додатку на кошти адмінїстрациї, за предложенем документів виказуючих достаточну гіпотеку.

СПЛАТУ позичок розкладае догідно на рати до 10 лїт. Сума позичок інтабульованих і за порукою 1,239.243 К.

ЧЛЕНОМ може бути тілько обезпечений тревало в „Дністрі“ від огню.

УДІЛ членьский виносить 50 К, вписове 2 К. Число членів 2.391 з 2.501 уділами на 125.050 К.

ВКЛАДКИ щадничі приймае „ДНІСТЕР“ і опроцентовуе на 4% Сума вкладок на 1.256 книжочках 1.103.333 К.

ЧИСТИЙ ЗИСК розділяе ся частию на дивіденду для членів. частию на публичні добродійні цїли: на церкви, бурси, захоронки. школи і т. д. На ті цїли роздано дотепер з товариства кредитового 10.840 К.

ІНФОРМАЦИІ в справах позичок удїляе Дирекция і аґенти.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимае пренумерату і оголошеня до всіх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продае Соболевский годинникар у Львові, площа Марийска (готель францускиий).